

Skipulagsstofnun
Jakob Gunnarsson
Borgartúni 7b
105 Reykjavík

Reykjavík, 5. desember 2024
UST202410-044/A.P.
10.05.00

Efni: Umhverfismatskýrsla - Holtavörðuheiðarlína 1

Vísað er til erindis Skipulagsstofnunar dags. 4. október sl. þar sem óskað er umsagnar Umhverfisstofnunar um umhverfismatskýrslu fyrir Holtavörðuheiðarlínu 1.

Framkvæmdarlýsing

Landsnet (hér eftir nefnt framkvæmdaraðili) áformar að byggja allt að 91 km langa 220 kV raflínu, Holtavörðuheiðarlínu 1, frá Klafastöðum í Hvalfirði að nýju tengivirki á Holtavörðuheiði. Markmið framkvæmdarinnar er að bæta afhendingaröryggið á byggðalínusvæði og bæta tiltæka afhendingargetu ásamt því að stuðla að orkuskiptum í landinu með því að tengja nýja endurnýjanlega orkuframleiðslu við meginflutningskerfið. Helstu þáttum framkvæmdarinnar má skipta í aðstöðusköpun, slóðagerð, efnistöku, vinnu við undirstöður og stagfestur, reisingu mastra, strengingu leiðara og frágang í verklok.

Valkostir

Í umhverfismatinu er lagt mat á þá línuleið sem í megindráttum fer meðfram núverandi línu auk 11 valkosta sem draga fram staðbundin áhrif. Línunni er skipt upp í fjóra hluta, þ.e. A, B, C og D og ólíkir valkostir metnir innan hvers hluta. Aðalvalkostur umhverfismatsins liggur í megindráttum meðfram núverandi byggðalínu en vikur frá meginleiðinni í samræmi við fimm af þeim staðbundnu valkostum sem lagðir voru fram til umhverfismatsins. Þrír þessara valkosta voru valdir vegna þess að umhverfismatið leiddi í ljós minni umhverfisáhrif. Tveir þeirra, B1-Andakílsleið og B5-Þrætutunguleið, voru aftur á móti valdir vegna ávinnings gagnvart ábúendum og búrekstri þeirra þrátt fyrir ívið neikvæðari umhverfisáhrif en á tilsvareandi samanburðarkafla.

Leggja línunnar

Umhverfisstofnun telur að almennt ætti að velja Holtavörðuheiðarlínu 1 stað með öðrum innviðum svo sem eldri háspennulínum eða vegum í þegar röskuðu landi.

Holtavörðuheildarlína 1 uppfyllir þessar óskir hvað varðar legu línunnar á A-hluta þar sem hún fylgir núverandi byggðarlínu en fer að hluta (A1) meðfram Járnblandilínu 1 og Norðuráslínum 1 og 2.

Á B-hluta leiðarinnar gerir aðalvalkostur framkvæmdaraðila ráð fyrir að Holtavörðuheildarlína 1 sveigi frá núverandi byggðarlínu á kafla B1, B2 og B5 og á C-hluta línunnar er gert ráð fyrir að Holtavörðuheildarlína 1 sveigi frá núverandi byggðarlínu á kafla C2. Á kafla D liggur Holtavörðuheildarlína 1 svo meðfram Hrútatungulínu 1.

Umhverfisstofnun leggur áherslu á að við framkvæmdina ætti að halda raski í lágmarki og velja þann kost sem liggur um þegar röskuð svæði. Að teknu tilliti til þess þá ætti aðalvalkostur Holtavörðuheildarlínu 1 að mati Umhverfisstofnunar að vera A-A1-B-C-D.

Sérstök vernd

Innan framkvæmdarsvæðisins eru votlendi, náttúrulegir birkiskógar og vötn og tjarnir sem njóta sérstakrar verndar samkvæmt náttúruverndarlögum nr. 60/2013.

Í 61. gr. laganna er kveðið á um sérstaka vernd þeirra vistkerfa og jarðminja sem taldar eru upp í 1. mgr. og 2. mgr. sama ákvæðis. Samkvæmt 3. mgr. ákvæðisins ber að forðast röskun þeirra náttúrufrýrbæra, sem undir greinina falla, nema brýna nauðsyn beri til og ljóst að aðrir kostir séu ekki fyrir hendi. Í greinargerð með frumvarpi til laga um náttúruvernd er með orðalaginu „brýn nauðsyn“ lögð áhersla á að einungis mjög ríkir hagsmunir geti réttlætt röskun og þá fyrst og fremst brýnir almannahagsmunir.

Ef framkvæmdin gerir ráð fyrir röskun á svæðum sem njóta sérstakrar verndar þarf að koma fram hvaða brýnu almannahagsmunir réttlæta röskun á þeim.

Stofnunin bendir á að skylt er að afla framkvæmdaleyfis, eða eftir atvikum byggingarleyfis, vegna allra framkvæmda sem fela í sér röskun á svæðum sem njóta sérstakrar verndar, sbr. skipulagslög og lög um mannvirki. Á þetta að tryggja að tekið sé til ítarlegrar skoðunar hvort framangreint skilyrði sé uppfyllt. Við mat á leyfisumsókn ber að veita saman mikilvægi náttúruminjanna sem í húfi eru og hagsmuni af fyrirhugaðri framkvæmd. Við matið skal litið til verndarmarkmiða 2. og 3. gr. laga nr. 60/2013 um náttúruvernd, auk þess sem tekið skal mið af mikilvægi minjanna og sérstöðu í íslensku og alþjóðlegu samhengi, sbr. 3. og 4. mgr. 61. gr. laganna.

Ákveði leyfisveitandi að veita leyfi þrátt fyrir framangreint skal hann, með vísan í 5. mgr. 61. gr. náttúruverndarlaga, rökstyðja þá ákvörðun sérstaklega og gera grein fyrir öðrum kostum sem skoðaðir hafa verið sem mögulegir valkostir við útfærslu framkvæmdarinnar og ástæðum þess að þeir urðu ekki fyrir valinu. Einnig skal gera grein fyrir fyrirhuguðum mótvægisáðgerðum, sem og mögulegri endurheimt náttúruverðmæta þegar það á við. Þá skal afrit af útgefnu leyfi sent Umhverfisstofnun, sbr. 6. mgr. ákvæðisins.

Þess má einnig geta að leyfisveitanda er heimilt, skv. 5. mgr. 61. gr. náttúruverndarlaga, að binda leyfi þeim skilyrðum sem eru nauðsynleg til að draga úr áhrifum framkvæmdarinnar á þau náttúrufrýrbæri sem verða fyrir röskun.

Umhverfisstofnu telur að við lagningu Holtavörðuheildarlínu 1 ætti eftir fremsta megni að fylgja því mannvirkjabelti sem til staðar er og forðast ætti eins og hægt er við framkvæmdina að fara inn á óröskuð svæði sem njóta sérstakrar verndar náttúruverndarlaga.

Áhrifasvæði friðlýstra svæða

Holtavörðuheildarlína 1 liggur ekki innan friðlýsta svæðisins Andakíl en í innan við 300 metra fjarlægð frá því. Andakíll er Ramsarsvæði og friðlýst sem búsvæði blesgæsar.

Umhverfisstofnun bendir á mikilvægi þess að hugað sé að notkun lands sem liggur að friðlýstum svæðum sem geti á einhvern hátt haft áhrif á þau. Samkvæmt 54. gr. laga nr. 60/2013 um náttúruvernd segir að „Ef starfsemi eða framkvæmdir utan friðlýsts svæðis, sem leyfisskyldar eru samkvæmt öðrum lögum, geta haft áhrif á verndargildi friðlýsta svæðisins skal taka mið af því við ákvörðun um veitingu leyfis. Leita skal umsagnar Umhverfisstofnunar áður en leyfi er veitt. Setja má skilyrði til að koma í veg fyrir skaða af starfsemi eða framkvæmdunum á hinu friðlýsta svæði“.

Umhverfisstofnun bendir í því samhengi á 6. gr laga nr. 60/2013 um náttúruvernd þar sem fjallað er um almenna aðgæsluskyldu, en þar segir: „Öllum er skylt að ganga vel um náttúru landsins og sýna ýrtruðu varúð þannig að henni verði ekki spillt. Við framkvæmdir, starfsemi, rekstur og önnur umsvif sem áhrif hafa á náttúruna skal gera allt sem með sanngirni má ætlast til svo komið verði í veg fyrir náttúruspjöll.“

Vistgerðir og friðaðar plöntur

Í 2. gr. laga nr. 60/2013 um náttúruvernd segir að til að stuðla að vernd líffræðilegrar fjölbreytni skal stefnt að því að viðhalda fjölbreytni vistgerða innan náttúrulegra útbreiðslusvæða þeirra með þeirri tegundafjölbreytni og þeim vistfræðilegu ferlum sem einkenna hverja vistgerð og tryggja ákjósanlega verndarstöðu einstakra vistgerða.

Við framkvæmdirnar er ljóst að raska þarf vistgerðum með hátt og mjög hátt verndargildi og eru á lista Bernarsamningsins frá 2014 yfir vistgerðir sem þarfnast verndar. Umhverfisstofnun telur mikilvægt að það komi fram hvaða leiðir verði farnar til að draga úr neikvæðum umhverfisáhrifum á vistgerðir með hátt eða mjög hátt verndargildi, þ.e. língresis- og vingulsvist, gulstararflóavist, brokflóavist, runnamýravist á láglandi og starungsmýravist.

Fram kemur í greinargerð að lítil hætta er á að framkvæmdir hafi áhrif á friðaðar plöntutegundir á válista, en að mögulega vex munkahetta (*Lychnis flos-cuculi*) í grennd við Kvígsstaði á B-hluta línunnar. Óljóst er því hvort framkvæmdin hafi áhrif á munkahettu, sem er friðuð og á válista.

Umhverfisstofnun bendir á að ef friðaðar plöntur finnast innan svæðis sem verður raskað er nauðsynlegt að flytja plönturnar á aðra staði, jafnvel þar sem hinar friðuðu tegundir er að finna, byggja þær upp og vernda í samráði við Náttúrufræðistofnun Íslands.¹

Votlendi

Í umhverfismatinu kemur fram að við framkvæmdina verði miklu votlendi raskað óháð því hvaða valkostir verða fyrir valinu. Einnig er ljóst að framkvæmdin mun raska votlendi sem nýtur sérstakrar verndar skv. 61. gr. náttúruverndarlaga.

Umhverfisstofnun bendir á að ef slíku svæði er raskað er rétt að endurheimta votlendi sem mótvægisáðgerð. Við slíka endurheimt telur stofnunin þörf á að gera áætlun um endurheimt og að í þeim áætlunum sé gerð grein fyrir stærð endurheimts votlendis og hvers konar votlendisgerð skal endurheimta. Lögð skal áhersla á að endurheimta votlendi af sömu gerð og raskast og í landshluta framkvæmdarinnar. Þá er það mat stofnunarinnar að sú áætlun ætti að vera tímasett og að framkvæmd við endurheimt hefjist á sama tíma og framkvæmd lagningu á Holtavörðuheiðarlínu 1.

Votlendi hafa margvíslegt gildi og má skipta mikilvægi þeirra upp í þrjá flokka.

- Vatnsfræðilegt gildi: Í miklum rigningum taka votlendissvæði til sín vatn en miðla því frá sér í þurrkatíð. Þannig viðhalda votlendissvæði jöfnu rennsli í ám og lækjum sem er mikilvægt fyrir þær lífverur sem þar búa.
- Næringarfræðilegt gildi: Mýrar geyma verulegt magn kolefna sem verða til við niðurbrot jurtaleifa. Breytingar á t.d. hitastigi og vatnsborði mýra geta valdið aukinni losun kolefnis sem getur haft áhrif á heimsvísu.
- Vistfræðilegt gildi: Votlendi er mikilvægt búsvæði fugla og plantna og fjölmargar tegundir byggja tilvist sína á því. Votlendi getur þannig aukið verulega líffræðilega fjölbreytni viðkomandi landsvæðis.

Umhverfisstofnun telur jákvætt að leitað sé leiða til að draga úr neikvæðum áhrifum framkvæmdarinnar á votlendi. Skoða mætti þann möguleika að framkvæmdir fari fram á frosinni jörð og með þeim hætti að dregið sé úr þörf fyrir slóðagerð í votlendi.

Birkiskógar

Á kafla C2, sem er hluti af aðalvalkosti framkvæmdaraðila, er birkiskógur sem nýtur sérstakrar verndar skv. náttúruverndarlögum. Út frá áætluðu flatarmáli á raski birkiskóga á þessum valkosti línuleiðarinnar væri æskilegra að Holtavörðuheiðarlína 1 myndi fylgja núverandi byggðalínu til að lágmarka rask.

Umhverfisstofnun telur mikilvægt að farið sé í mótvægisáðgerðir til að endurheimta það birki sem verður raskað við framkvæmdina í samstarfi við Land og skóg.

¹ [Auglýsing um friðun æðplantna, mosa og fléttna](#)

Jarðmyndanir

Jarðmyndanir á línuleiðinni eru að mestu gamlar og huldar jarðvegi. Rask á jarðmyndunum er mismikið eftir valkostum og er að miklu leiti háð umfangi slóðagerðar þar sem þarf að gera nýja slóða í tengslum við framkvæmdina.

Valkostir B og C gera ráð fyrir línuleið sem fer um raskaðar jarðmyndanir vegna núverandi byggðalínu en valkostir B1-B5 og C1-C4 fara að mestu um óraskaðar jarðmyndanir.

Að mati Umhverfisstofnunar ætti að halda raski jarðmyndanna í lágmarki þar sem rask á jarðmyndunum og berggrunni er óafturkræft. Með tilliti til jarðmyndananna leggur Umhverfisstofnun áherslu á að æskilegra sé að aðalvalkostur Holtavörðuheiðarlínu verði A, A1, B, C, D.

Fuglalíf

Í greinargerð kemur fram að Náttúrustofa Norðausturlands og Verkís hafi gert ítarlegar rannsóknir á fuglalífi á línuleiðinni og hættu á áflugi fugla. Á línuleiðinni fundust nokkrar tegundir fugla sem eru skráðar í hættu skv. valista NÍ, þ.e. kjói, blesgæs, svartbakur og fýll.

Fram kemur að vegna hnignunar blesgæsastofnsins, stöðu hennar í hættu skv. valista, hlutfallslega mikils fjölda stofnsins sem fer um framkvæmdasvæðið og viðkvæmni hennar fyrir áflugi var talið líklegt að Holtavörðuheiðarlína 1 gæti helst haft áhrif á blesgæsastofninn. Auk þess verður Holtavörðuheiðarlína 1 hærri en flestar aðrar raflínur á línuleiðinni og skarast því enn frekar við flugleiðir fugla.

Varðandi fuglalíf þá er ljóst af niðurstöðum úr umhverfismatinu að það væri betra að Holtavörðuheiðarlína 1 myndi liggja meðfram núverandi byggðalínu á B-hlutanum frekar en að fara um valkost B1 og B5, þar sem skerðing á búsvæðum fugla verður minni og hætta á áflugi veður þannig lágmrökuð. Umhverfisstofnun telur einnig mikilvægt að vakta áflug og að brugðist verði við ef áflug eykst með merkingum á álagspunktum til að auka sýnileika línunnar.

C-hluti leiðarinnar liggur um mikilvægt fuglasvæði, Arnarvatnsheiði (VOT-N 1) þar sem helstu varpfuglategundir eru himbrimi og álft, lómur og duggönd. Umhverfisstofnun telur mikilvægt að tryggja m.t.t. fuglalífs að framkvæmdin verði utan varptíma.

Umhverfisstofnun bendir enn fremur á að í 2. mgr. 6. gr. laga nr. 64/1994 um vernd, friðun og veiðar á villtum fuglum og villtum spendýrum segir að ávallt skuli gæta fyllstu varkárni og nærgætni gagnvart villtum dýrum og búsvæðum þeirra og forðast óþarfa truflun. Við skipulag og landnotkun skal tekið tillit til villtra dýra og búsvæða þeirra, sbr. lög um náttúruvernd og skipulagslög.

Áhrif á vatn

Í kafla 12 kemur fram að 18 af 47 mögulegum efnistökusvæðum eru staðsett í eða við árfarvegi eða vötn og að heildarvægi áhrifa framkvæmdarinnar hafi nokkuð neikvæð áhrif á vatnalíf. Umhverfisstofnun vekur athygli á að ekki hefur verið tilgreint hvaða vatnshlot efnistökusvæðin eru tengd og einnig er óskýrt hvers konar áhrif verða á þá gæðabætti sem notaðir eru til að meta ástand vatnshlota. Umhverfisstofnun telur það jákvætt að leitað hafi verið til Hafrannsóknastofnunar varðandi ráðleggingar um áhrif á vatn en fjalla þarf einnig um vistfræðilega og eðlisefnafræðilega gæðabætta vatnshlota sem eru skilgreindir í reglugerð nr. 535/2011 um flokkun vatnshlota, eiginleika þeirra, álagsgreiningu og vöktun og finna má hér á [vefsíðu Umhverfisstofnunar](#)².

Umhverfismarkmið vatnshlota eru lagalega bindandi og má ástand vatnshlota aldrei hnigna frá því sem umhverfismarkmið þeirra segja til um, hvorki varanlega né tímabundið.

Athygli er vakin á að áður en leyfi eru gefin út fyrir framkvæmdum þarf mat á áhrifum á gæðabætti stjórnar vatnamála að liggja fyrir.

Í áhrifamatinu þurfa að vera upplýsingar um:

- Vatnshlotin sem um ræðir (nafn og númer), ástand þeirra, núverandi álag og umhverfismarkmið.
- Áhrif vegna framkvæmdarinnar og hvernig hún hefur áhrif á þá gæðabætti sem notaðir eru til að ástandsmeta vatnshlotin. Athuga skal að ekki er alltaf nauðsynlegt að gera ítarlegt mat á áhrifum á alla gæðabætti. Í sumum tilvikum eiga ákveðnir gæðabættir ekki við en þá þarf að færa rök fyrir því. Ef greind eru líkleg neikvæð áhrif á gæðabættina vegna framkvæmdarinnar þarf að gera sérstaklega grein fyrir þeim tengslum og umfangi áhrifanna. Hafa þarf í huga bæði bein og óbein áhrif.
- Hvort hætta sé á því að umhverfismarkmið vatnshlotanna náist ekki vegna framkvæmdanna.
- Hugsanlegar mótvægisáðgerðir til að koma í veg fyrir neikvæð áhrif.

Efnistaka

Að mati Umhverfisstofnunar er mikilvægt að allar námur falli vel að umhverfinu eins og kostur er, hugað sé að ásýnd námusvæðanna og fjallað sé um frágang þeirra í framkvæmdaáætlun. Þessu tengt bendir Umhverfisstofnun á vefsíðuna www.namur.is þar sem finna má upplýsingar um frágang efnistökusvæða.

Umhverfisstofnun ítrekar einnig eftirfarandi þar sem efnistaka er fyrirhuguð í ám.

² [Vatn.is, vöktunaráætlanir og skipulag vöktunar](#)

Samkvæmt markmiðum reglugerðar nr. 535/2011 um flokkun vatnshlota, eiginleika þeirra, álagsgreiningu og vöktun skulu vatnshlot vera í mjög góðu eða góðu vistfræðilegu ástandi. Vistfræðilegt ástand byggir á líffræðilegum, vatnsformfræðilegum og eðlisefnafræðilegum gæðapáttum. Við efnistöku í ám geta orðið vatnsformfræðilegar breytingar og geta þær breytingar haft áhrif á líffræðilega og eðlisefnafræðilega gæðabætti. Ef vatnshlot nær ekki umhverfismarkmiðum reglugerðarinnar þarf að fara í aðgerðir til að gott ástand náist.

Landslag og ásýnd

Umhverfisstofnun vill vekja athygli á markmiðum laga um náttúruvernd nr. 60/2013 sem eru að vernda til framtíðar fjölbreytni íslenskrar náttúru, þar á meðal líffræðilega og jarðfræðilega fjölbreytni og fjölbreytni landslags. Í 3. gr. laganna segir að stefnt skuli að því að „varðveita landslag sem er sérstætt eða fágætt eða sérlega verðmætt vegna fagurfræðilegs og/eða menningarlegs gildis.“

Landslag er skilgreint í náttúruverndarlögum sem svæði sem fólk skynjar að hafi ákveðin einkenni sem eru tilkomin vegna virkni eða samspils náttúrulegra og/eða mannlegra þátta.

Umhverfisstofnun telur ljóst er að mannvirki eins og rafmagnsmöstur munu koma til með að hafa mikil áhrif á skynjun fólks á náttúrulegu umhverfi. Þau raflínumöstur sem til stendur að nota við framkvæmdina eru um 18-28 m há og hærri en þau raflinumöstur sem fyrir eru á byggðarlínu.

Fram kemur í umhverfismatskýrslu að sýnileiki mastra sé mestur í allt að 1 km fjarlægð frá möstrunum en þegar fjær er farið dregur úr ásýnd og í um 2 km fjarlægð er líklegt að mastur sé nánast ógreinilegt mannsauga. Umhverfismatskýrslan miðar við þetta mat á sýnileika mastranna og metur áhrif á ásýnd út frá fjarlægð mastranna. Áhrifin eru metin lítil til mikil eftir fjarlægð frá línunni. Þannig eru fjarlægðarmörk undir 500 metrum talin mikil en öll fjarlægð yfir 1000 m er sjálfkrafa talin fela í sér lítil áhrif.

Umhverfisstofnun telur að fjarlægðarmörk yfir 1 km geti í vissum tilfellum haft nokkur áhrif á ásýnd lands. Mynd 14.3. í skýrslunni sýnir raunsýn mastra sem voru forsendur fyrir greiningu á ástandsþreitingu. Við skoðun á myndaheftum í viðaukum sést að áhrif mastra á ásýnd lands er mjög breytileg eftir legu lands og annarra þátta. Ekki er fallist á að öll möstur í yfir 1 km fjarlægð hafi sjálfkrafa lítil áhrif á ásýnd svæðisins eins og lagt er upp með í umhverfismati.

Umhverfisstofnun telur að með því að fylgja eftir fremsta megni núverandi byggðarlínu og því mannvirkjabelti sem fyrir er á framkvæmdarsvæðinu verði dregið úr neikvæðum áhrifum mastranna á heildar ásýnd og landslag á svæðinu.

Loftslag

Umhverfisstofnun telur mjög jákvætt að hugað sé að áhrifum á loftslag og losun gróðurhúsalofttegunda sem verður við framkvæmdina. Við framkvæmdina er ljóst að það verður varanlegt rask á votlendi og skóglendi og þar með aukin varanleg losun frá landi.

Undir málaflokknum landnotkun í aðgerðaáætlun stjórnvalda í loftslagsmálum eru t.d. viðfangsefnin „*Verndun kolefnisríks jarðvegs og gróðurs í skipulagi, Samdráttur í losun gróðurhúsalofttegunda vegna landnotkunar og Aukin binding kolefnis í jarðvegi og gróðri.*”³ Umhverfisstofnun bendir á að það samrýmist best stefnu stjórnvalda að við framkvæmdirnar verði rask á votlendi og skóglendi lágmarkað í öllum tilfellum, að eins miklu leiti og unnt er.

Samantekt

Umhverfisstofnun telur að minnst rask fylgi valkosti A-A1-B-C-D og er það valkosturinn sem stofnunin telur valda minnstum umhverfisáhrifum.

Á A-hluta línunnar telur Umhverfisstofnun jákvætt að línan fylgi valkosti A1. Hann fylgir öðrum háspennulínum sem eru nú þegar til staðar. Auk þess sem verndargildi vistgerða á þeim kafla er lægra heldur en á samanburðakafla, minna rask verður á votlendi og vegna nýrra slóða.

Á B-hluta línunnar telur Umhverfisstofnun að fylgja ætti núverandi byggðalínu en ekki fara um valkosti B1, B2 og B5 eins og aðalvalkostur framkvæmdaraðila gerir ráð fyrir. Á B1 og B5 verða umhverfisáhrifin meiri á fuglalíf. Með valkostum B1, B2 og B5 verður einnig meira rask á votlendi og jarðmyndunum þar sem farið yrði um áður óraskað svæði.

Á C-hluta línunnar telur Umhverfisstofnun að fylgja ætti núverandi byggðalínu en ekki fara um valkost C2. Með því að fylgja núverandi byggðalínu yrði heildarrask minna, auk þess sem minna flatarmáli af birkiskógum og votlendi yrði raskað.

Varðandi staðsetningu rafmagnslína hefur Umhverfisstofnun lagt áherslu á að þessi mannvirki fylgi öðrum mannvirkjum s.s. raflínum og vegum, nýtt verði þegar röskuð svæði og forðast að taka ný svæði undir mannvirki ef þess er nokkur kostur. Á þeim valkostum sem Umhverfisstofnun telur besta fyrir lagningu Holtavörðuheiðarlínu 1 er farið um svæði sem þegar hafa verið röskuð.

Virðingarfyllt,

Edda Sigríður Freysteinsdóttir

³<https://www.co2.is/malaflokkar/l1-landnotkun>

sérfræðingur

Kristín Björk Birgisdóttir

sérfræðingur